

Skjut bollen i rätt målbur! - 11 söndagen efter Trefaldighet Årg 1

{biblink} Lukas 18:9-14 {/biblink}

Jesus berättar en liknelse som riktar sig till "•några som var säkra på att de själva var rättfärdiga och som föraktade andra•".

Två "självsmål" på en och samma gång. Jesus såg in i dessa människors liv och upplevde genast att de behövde få veta sin situation. Han öppnar upp genom att berätta om ett besök i templet. Han säger inte direkt vem det handlar om men alla förstod adressen.

Även idag vill Jesus adressera dessa ord till oss som lever 2018. Den kategorin fromma som anser sig perfekta samtidigt som de ser ner på andra upphörde inte att existera för 2000 år sedan. Ständigt växer det upp nya generationer med en föreställning om att vara perfekta i kombination med att se ner på andra.

Det är förskräckligt när vi som vill vara kristna hamnar i en sådan position. Då blir livet med Gud blockerat och vi behöver ingen Räddare. Vi är oss själva nog. I dagens text längtar Jesus efter att befria oss från egoismens fångelse. Hur går det till?

Livet här på jorden bjuder på många olika relationer och vi frestas att välja de kontakter som fungerar bäst eller de personer som tycker som vi tycker. Samtidigt så skjuter vi pilar av förakt mot andra. Synden, att missa målet, presenterar sig i olika former. Kanske är det en av de svåraste synder att avslöja, egoismen.

"Två män gick upp till templet för att be". Så börjar Jesus sin liknelse. Men här slutar alla likheter mellan de två männen. En var from och välartad. Högt aktad i samhället. Kyrkorådets ordförande eller ledare för en grupp "superkristna". Det fanns liksom ingen anledning att misstänka den prydliga tempelbesökaren för någon enda synd. Han kom alltid i tid. Han hade sin fasta plats i kyrkan. Hela hans släkt var känd och de gav rikligt i kollekten. Han ställde alltid upp för andra och var först med att anmäla sig som frivillig i församlingens arbete. Han klev alltid fram och förde de andras talan med visa och kloka ord oftast kryddade med ord från skriften.

Men vänta nu! Visst var det en till som figurerade i liknelsen? Vi ser honom knappast. Hans röst är låg och han vågar inte ta mer än ett steg in i kyrkan. Blickar. Viskningar. Känsla av utanförskap. Dömd av alla. Jo, där står han. Hans fru lämnade honom flera år sedan. Barnen vill inte veta av honom. Ingen hälsar på honom vid kyrkkaffet. Det enda han ser är ryggar av grupper som delar en gemenskap. Livet blev inte så framgångsrikt som han tänkt sig. Företaget gick i konkurs och alla vet att han höll på med skumma affärer. Nu bor han ensam och övergiven. Fattig och lämnad av allt och alla. Finns det plats i kyrkan för en sådan? Knappast!

Vi kan kanske bli irriterade över den uppdelning av fromma och ofromma som gång på gång presenteras i Bibeln. Hur kunde de etablerade ledarna i tempelkulten bete sig så illa? Var de helt förblindade? I detta ögonblick får vi gå till oss själva. Finns det plats i vår gemenskap för utslagna, sjuka, ensamma, osäkra och misslyckade? Visst är det så att vi helst väljer dem som är framgångsrika, friska, utåtriktade, säkra och lyckade.

Var finns det då plats för den första gruppen? Det är då Jesus Kristus träder fram och tar parti för den grupp som vi ratar. Han kom för att rädda och frälsa det som var bortglömt, förlorat och misslyckat. När den helige Ande får undervisa oss ser vi att även tillhör de förlorade. Men så länge som vi är blockerade av höga tankar om oss själva tvingas vi se ner på omgivningen. Missar målet!

Guds ord vill ge oss möjlighet att snurra 180 grader för att istället se hur det ser ut i våra hjärtan. Fromt? Nej, utan fullt av egoism. Först då kan den korrekta bönen formuleras i våra munnar: "Gud var nådig mot mig syndare". Då öppnas den rättfärdighet som Jesus Kristus vann i sin död och uppståndelse. Den är till för syndare.

Låt oss be om ödmjukhet i mötet med människor. En rätt ödmjukhet som bjuder in världens Frälsare. Behovet att en räddare finns endast där hoppet om egen räddning totalt utplånas. Då kommer även goda tankar om min nästa. Två mål i snabb takt och i rätt målbur. Det innebär seger för alla inblandade parter och Guds plan med våra liv kan genomföras.

När våra ögon öppnas och vi ser den stora kärlek som Gud ger oss genom sin Son Jesus Kristus, då förvandlas allt.

Bön: Herre, hjälp mig att upphöja Dig och se Din kärlek. Hjälp mig att se på mina medmänniskor med Dina ögon. Tack för Din rättfärdighet och godhet mot mig. Amen.

Jonny Bjuremo